

Sygn. akt VU 1600/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st.sekr.sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **W. C. z udziałem zainteresowanego J. C.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania W. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 18 października 2013r. sygn. (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że W. C. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 maja 2013 roku z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek J. C.,

2. zasądza do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz W. C. kwotę 60,- (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VU 1600/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 października 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. stwierdził, że W. C. nie podlega w okresie od

2 maja 2013 roku jako pracownik ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Handel Usługi (...).

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że całokształt okoliczności sprawy przemawia za przyjęciem, że jedynym celem zawarcia przedmiotowej umowy było umożliwienie W. C. skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W dniu 22 listopada 2013 roku pełnomocnik W. C. wniósł odwołanie od powyższej decyzji i jej zmianę poprzez stwierdzenie że odwołującą podlega jako pracownik ubezpieczeniom społecznym od 2 maja 2013 roku oraz o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. od 20 lat prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Handel Usługi (...) z siedzibą w B. w zakresie handlu maszynami rolniczymi. J. C. kupuje maszyny rolnicze używane (w kraju i zagranicą), remontuje je, a następnie wypożycza lub sprzedaje. Prowadzi również gospodarstwo rolne o powierzchni prawie 300 ha.

W prowadzeniu działalności gospodarczej J. C. pomagała rodzina tj. żona, córka i syn (mąż W. C.). Żona i córka zajmowały się głównie czynnościami biurowymi oraz handlowymi na miejscu prowadzonej działalności tj. w B.. Natomiast syn J. C. pomagał zainteresowanemu bezpośrednio przy pracy w gospodarstwie rolnym oraz wyjeżdżał, aby obejrzeć maszyny rolnicze, które zaplanowane były do kupna. W kwietniu (...) córka J. C. podjęła pracę w Ł. w banku. Natomiast w grudniu 2012 roku J. C. rozwiódł się z żoną. Po rozwodzie, jego była żona odmówiła dalszej pracy (pomocy) w jego firmie.

W związku ze zbliżającym się nasileniem pracy w szczycie sezonu 2013r. tj. w miesiącach maju i czerwcu, a więc w okresie po siewach i przed żniwami oraz brakiem osób dotychczas mu pomagających, J. C. zaproponował pracę swojej synowej - W. C.. Chciał zatrudnić osobę zaufaną do prowadzenia spraw jego firmy.

(dowód: zeznania J. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 45.20 do minuty 57.32, zeznania W. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 21.22 do minuty 43.15)

W dniu 2 maja 2013 roku J. C. zawarł z W. C. pisemną umowę o pracę na czas nieokreślony od dnia 2 maja 2013 roku. W. C. została zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku referent do spraw handlu zagranicznego, tłumacz, pracownik biurowy za wynagrodzeniem miesięcznym 4800 złotych brutto.

W. C. była zdolna do wykonywania pracy na stanowisku referenta do spraw handlu zagranicznego, tłumacza.

W. C. otrzymała od pracodawcy pisemny zakres obowiązków. Do jej obowiązków zgodnie z zakresem należała współpraca z kontrahentami, korespondencja, podstawowe prace biurowe, promowanie firmy, wyszukiwanie korzystnych ofert zagranicznych oraz sporządzanie podstawowych dokumentów handlowych. Zapoznała się również z informacją o dodatkowych warunkach zatrudnienia.

W dniu 2 maja 2013 roku pracodawca przeprowadził szkolenie wstępne w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny w pracy i zakresu ochrony przeciwpożarowej skarżącej.

(dowód: ksero umowy o pracę k. 17akt ZUS, ksero karty szkolenia bhp k. 19 akt ZUS, ksero informacji k. 29-33 akt ZUS, ksero kwestionariusza osobowego k. 35 akt ZUS, potwierdzenie odbycia obowiązkowych szkoleń z zakresu bhp k. 37-45, zaświadczenie lekarskie k. 73 akt ZUS, zakres wykonywanych obowiązków k. 75 akt ZUS)

W. C. pracowała codziennie od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00 w biurze firmy. Wnioskodawczyni codziennie podpisywała listę obecności. Podpisała również listę płac za miesiąc maj i czerwiec 2013 roku.

Biuro firmy znajdowało się w zaadaptowanym na ten cel odrębnym pomieszczeniu w domu mieszkalnym J. C., z osobno zamykanym wejściem. Pomieszczenie biurowe wyposażone było w biurko, komputer z dostępem do Internetu oraz telefon. Skarżąca w biurze przygotowywała oferty handlowe dla klientów (sprzedaży kombajnu C. rok prod. 1995 z kwotą 35.000 euro,- trzech modeli kombajnów C. D. rok prod. 1995, C. D. rok prod. 1995 i J. D. 2256 rok prod. 1998), odpowiadała na maile, wyszukiwała w sieci Internet maszyny rolnicze wystawione na sprzedaż, których kupnem byłby zainteresowany J. C..

W dniu 4 czerwca 2013 roku wnioskodawczyni wystawiła 4 faktury VAT dotyczące sprzedaży ukraińskiej firmie: naczepy ciężarowej o wartości 12.000 złotych, dwóch agregatów o łącznej wartości 10.000 złotych, siewnika zbożowego o wartości 30.000 złotych oraz dwóch plugów obrotowych o łącznej wartości 10.000 złotych.

W. C. pokazywała również klientom maszyny rolnicze, których kupnem byli zainteresowani. Jednym z klientów był K. D., który w związku z zamiarem zakupu ciągnika był w firmie (...) trzykrotnie w miesiącach maju i czerwcu. Za każdym

razem na temat zakupu ciągnika rozmawiał z W. C., jako przedstawicielem J. C.. To ona pokazywała mu konkretny model traktora. Podczas drugiej wizyty w maju 2013r. K. D. wypożyczył w/w traktor na kilka dni, następnie wypożyczał go jeszcze w czerwcu, również od skarżącej i ostatecznie zakupił go w 2014 roku.

Od J. C. maszyną rolniczą w postaci brony talerzowej chciał również kupić A. W.. W tym celu w siedzibie firmy w B. był trzy razy w maju i raz w czerwcu. Na temat zakupu maszyny rozmawiał z W. C., która pokazywała mu maszynę i przedstawiła ofertę cenową jego zakupu.

(dowód: ksero listy obecności k. 21-23 akt ZUS i k.28-28v akt, ksero listy płac k. 26 i 27 akt, zeznania świadka K. D. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2013 roku nagranie od minuty 3.42 do minuty 15.12, zeznania świadka A. W. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 15.30 do minuty 18.20, zeznania J. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 45.20 do minuty 57.32, zeznania W. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 21.22 do minuty 43.15, ksero faktur VAT nr (...) k. 76-77 akt sprawy, ksero ofert handlowych k. 77, 79, 87-89, ksero korespondencji mailowej k. 81, 83, 85, 91 akt ZUS)

W. C. posiada wykształcenie wyższe. W 2010 roku zdobyła tytuł licencjata filologii angielskiej. W 2012 roku rozpoczęła zaoczne studia na kierunku prawa na Uniwersytecie (...) oraz zaoczne studia w zakresie technika BHP. Zajęcia odbywają się w soboty i niedziele co drugi, trzeci tydzień, czasem co tydzień.

(dowód: ksero dyplomu k. 19, zeznania W. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 21.22 do minuty 43.15)

W. C. przed podjęciem zatrudnienia u J. C. pracowała na podstawie umowy o dzieło od 26 września 2012 roku do 30 czerwca 2013 roku w Centrum (...) - P. w Ł., w charakterze lektora.

(dowód: ksero umowy o dzieło k. 20-21 akt)

Od dnia 24 czerwca 2013 roku W. C. stała się niezdolna do pracy z powodu ciąży. W dniu (...) urodziła dziecko.

(okoliczność bezsporna).

W okresie niezdolności do pracy skarżącej J. C. nie zatrudnił na jej zastępstwo innej osoby. Najwięcej bowiem pracy jest w okresie od maja do czerwca każdego roku. Wówczas rolnicy są zainteresowani zakupem maszyn rolniczych.

(dowód: zeznania J. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 45.20 do minuty 57.32, zeznania W. C. protokół rozprawy z dnia 3 kwietnia 2014 roku nagranie od minuty 21.22 do minuty 43.15)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył co następuje:

Odwwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1442 ze zm.) osoby pozostające w stosunku pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu oraz wypadkowemu. Art. 13 tej ustawy stanowi zaś w punkcie 1, że pracownicy podlegają wskazanym ubezpieczeniom społecznym od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Z przepisów tych wynika, że podstawową przesłanką objęcia zakresem ubezpieczenia społecznego jest posiadanie statusu pracownika. Pracownikiem zostaje się przez nawiązanie stosunku pracy. Stosownie do treści art. 22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. Na treść stosunku pracy składają się zatem wzajemne prawa i obowiązki stron stosunku pracy (pracownika i pracodawcy). Zasadniczym elementem konstrukcyjnym stosunku pracy jest zobowiązanie pracownika do osobistego wykonywania pracy na rzecz pracodawcy za wynagrodzeniem.

Kolejna cecha tego stosunku to zawłaszczanie wyniku pracy przez pracodawcę i wykonywanie pracy w warunkach podporządkowania czyli pod kierownictwem pracodawcy. Pracownik nie odpowiada jednak za wynik pracy, ale za samo staranne świadczenie pracy.

W będącej przedmiotem osądu sprawie taki właśnie stosunek – umowa o pracę - łączyła J. C. z W. C. od 2 maja 2013 roku. Wykazało to przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe w postaci zeznań świadków: A. W. oraz K. D., stron, a także wynika to ze zgromadzonych w sprawie dokumentów. Wnioskodawczyni pracowała jako referent ds. handlu zagranicznego, tłumacz i pracownik biurowy. Do jej obowiązków należało szukanie ofert zakupu maszyn rolniczych dla zainteresowanego, przedstawianie ofert sprzedaży maszyn rolniczych klientom krajowym i zagranicznym zainteresowanego, tłumaczenie ofert zagranicznych, wystawianie faktur, obsługa klientów w siedzibie firmy oraz przez telefon czy email, pertraktacje z klientami. Swoje obowiązki wykonywała na posesji zainteresowanego w zaadaptowanym na biuro pomieszczeniu znajdującym się na parterze domu mieszkalnego. W. C. pracowała tam codziennie od poniedziałku do piątku od 8.00 do 16.00, co potwierdzają podpisane przez nią listy obecności.

Przesłuchani w sprawie świadkowie - klienci J. C. potwierdzili, że w okresie od maja do czerwca 2013 roku w prowadzonej przez niego firmie pracowała W. C.. To bezpośrednio bowiem z nią w biurze firmy świadkowie rozmawiali na temat zakupu maszyn rolniczych, to ona przygotowywała im oferty ich zakupu. Efektem jej pracy była ostatecznie sfinalizowana w późniejszym okresie umowa zakupu ciągnika przez K. D.. Podkreślenia wymaga fakt, iż świadkowie w okresie od maja do czerwca 2013 roku byli kilkakrotnie w firmie (...) i za każdym razem spotykali w niej właśnie skarżącą.

Praca wnioskodawczyni przynosiła zainteresowanemu wymierne efekty. Znajomość języka angielskiego ułatwiała wnioskodawczyni wyszukiwanie ciekawych zagranicznych ofert zakupu maszyn rolniczych dla zainteresowanego przez Internet oraz przedstawianie ofert handlowych sprzedaży zagranicznym kontrahentom zainteresowanego. I tak, w maju 2013r. wnioskodawczyni przedstawiła oferty handlowe zakupu maszyn rolniczych (o czym świadczą złożone przez klientów zainteresowanego pisemne oświadczenia) - R. C. z Ukrainy (oświadczenie z 5 stycznia 2014r. – k. 66 akt), R. W. z Ukrainy (oświadczenie z dnia 20 listopada 2013r. – k. 44 akt) oraz M. M. z Ukrainy (oświadczenie z dnia 7 stycznia 2014r. – k. 68 akt). W przedmiocie sprzedaży maszyn rolniczych wnioskodawczyni rozmawiała osobiście dwukrotnie w maju i czerwcu 2013r. z H. I. P. z Ukrainy, co także wynika ze złożonego przez niego pisemnego oświadczenia (k. 46 akt). Co więcej pertraktacje prowadzone przez wnioskodawczynię z tym kontrahentem zakończyły się sfinalizowaniem transakcji zakupu maszyny rolniczej.

W świetle podzielonych przez Sąd zeznań świadków i stron, z których w sposób jednoznaczny wynika, że wnioskodawczyni w spornym okresie faktycznie świadczyła pracę, do której wykonywania zobowiązała się na podstawie pisemnej umowy o pracę, nie można podzielić gołosłownego zarzutu organu rentowego, że umowa o pracę została zawarta jedynie dla pozorów celem uzyskania ochrony ubezpieczeniowej i świadczeń z ubezpieczenia społecznego i jako taka jest nieważna.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy w sposób nie budzący wątpliwości wskazuje, iż W. C. od dnia 2 maja 2013 roku faktycznie świadczyła pracę na rzecz J. C., a ten pracę tę przyjmował i wypłacał jej wynagrodzenie, co z kolei wynika z listy płac. Praca była świadczona pod kierownictwem J. C. zarówno co do miejsca, czasu świadczenia pracy jak i jej przedmiotu.

Cel zawarcia umowy o pracę jakim jest chęć uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego – wbrew zarzutom organu rentowego - nie jest sprzeczny z ustawą ani nie zmierza do jej obejścia, nie świadczy też o pozorności umowy. Objęcie ubezpieczeniem społecznym i uzyskanie świadczeń z tego ubezpieczenia jest wszak głównym celem zawierania umowy o pracę.

Jednakże w okolicznościach przedmiotowej sprawy głównym celem zawarcia umowy o pracę – jak wynika z przekonujących zeznań skarżącej oraz jej teścia J. C. - była potrzeba zatrudnienia dobrego, zaufanego pracownika, solidnie wywiązującego się ze swoich obowiązków. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, że stanowisko pracy zostały utworzone dla wnioskodawczyni, a ponadto że nie posiada ona doświadczenia w

pracy na stanowisku referenta do spraw zagranicznych, tłumacza, pracownika biurowego. Jak wskazał J. C. przed zatrudnieniem skarżącej w prowadzeniu firmy pomagała mu córka oraz żona. Jednak w kwietniu (...) córka podjęła zatrudnienie w banku, natomiast w grudniu 2012 roku zainteresowany rozwiódł się żoną. Wobec powyższego logicznym jest, że była żona nie chciała dalej pomagać byłemu już mężowi w prowadzeniu jego firmy. W związku z częstymi wyjazdami zagranicznymi celem zakupu maszyn rolniczych, J. C. musiał zatrudnić dodatkową osobę, która prowadziłaby jego firmę. Zważyć należy, iż firma (...) prowadziła działalność polegającą na handlu maszynami rolniczymi. Tym samym działalność tejże firmy wymagała codziennej obecności w siedzibie firmy choć jednego pracownika, który obsługiwałby klientów oraz prowadził biuro. Zarzut organu rentowego iż wnioskodawczyni nie posiada doświadczenia w zakresie handlu maszynami rolniczymi oraz w prowadzeniu biura, nie jest w ocenie Sądu uzasadniony. Przede wszystkim wskazać należy, iż powierzone wnioskodawczyni czynności nie wymagały dużego doświadczenia handlowego. Wnioskodawczyni miała wszak li tylko wyszukać najkorzystniejsze oferty zakupu maszyn rolniczych, a następnie z zyskiem je sprzedać. Jako osoba młoda z wykształceniem wyższym, znajomością języka angielskiego, podnosząca swoje kwalifikacje zawodowe, bez wątpienia potrafiła sprostać nałożonym na nią obowiązkom, o czym świadczą choćby zeznania świadków oraz pisemne oświadczenia klientów, z którymi prowadziła pertraktacje handlowe. Do sprzedaży maszyn rolniczych nie jest potrzebna szczegółowa wiedza techniczna, a jedynie podstawowe wiadomości na temat rodzaju sprzedawanych maszyn jakimi dysponowała firma, co jest li tylko kwestią przyswojenia wiedzy teoretycznej, z czym wnioskodawczyni z pewnością nie miała żadnego problemu. Również dla młodej osoby praca w charakterze pracownika biurowego nie była pracą ponad posiadane kwalifikacje czy umiejętności. W. C. w biurze zajmowała się odbieraniem telefonów, udzielaniem odpowiedzi na zapytania mailowe dotyczące rodzaju posiadanych maszyn rolniczych, składaniem ofert ich sprzedaży czy wystawianiem faktur VAT. Nie są to czynności skomplikowane i wymagające doświadczenia. Wnioskodawczyni nie zajmowała się bowiem prowadzeniem ksiąg rachunkowych czy rozliczeniem z Urzędem Skarbowym oraz składaniem deklaracji i zgłoszeń do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Prowadziła tylko proste czynności biurowe.

Zarówno J. C. jak i W. C. nie składali więc w chwili zawierania umowy o pracę pozornych oświadczeń woli, gdyż w rzeczywistości W. C. świadczyła pracę jako pracownik, a J. C. przyjmował tą pracę jako pracodawca.

Czynność prawna pozorna charakteryzuje się w myśl art. 83 § 1 k.c. trzema elementami, które muszą wystąpić łącznie, a mianowicie: oświadczenie woli musi być złożone świadomie i swobodnie tylko dla pozorów, oświadczenie musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów. Pobudki, którymi strony kierują się składając pozorne oświadczenia woli, nie mają żadnego znaczenia dla oceny pozorności oświadczenia woli. Oświadczenie woli złożone jest dla pozorów wtedy, gdy z góry powziętym zamiarem stron jest brak woli wywołania skutków prawnych jakiego zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Brak zamiaru wywołania skutków prawnych oznacza, że osoba składająca oświadczenie woli albo nie chce w ogóle wywołać żadnych skutków prawnych albo też chce wywołać inne, niż wynikałoby ze złożonego przez nią oświadczenia woli.

W prawie pracy doniosłość ma jedynie zamiar obejścia prawa przez fikcyjne (pozorne) zawarcie umowy, czyli takie, które nie wiąże się ze świadczeniem pracy, a dokonanie zgłoszenia do ubezpieczenia następuje pod pozorem zatrudnienia. W takich sytuacjach dochodzi do zgłoszenia do ubezpieczenia osoby, która nie może być uznana za podmiot ubezpieczenia, ponieważ nie świadczy pracy i przez to nie można jej przypisać cech zatrudnionego pracownika, skoro nie są wykonywane obowiązki i prawa płynące z umowy o

pracę (por. np. wyrok SN: z 17.12.1996 r., I UK 32/96, OSNAPIUS Nr 15/1997).

Nie można natomiast przypisać celu obejścia prawa (art. 58 § 1 kc. w zw. z art. 300 k.p.) stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki prawa płynące z tej umowy.

Ustalony w rozpoznawanej sprawie stan faktyczny świadczy nie o pozorności złożonych przez strony oświadczeń woli ani nie o obejściu ustawy, lecz o spełnieniu warunku zatrudnienia pracowniczego stanowiącego tytuł ubezpieczenia (art. 6 ust. 1 ustawy z 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, Dz.U. z 2013 r., poz. 1442 ze zmm). Do objęcia

pracowniczym ubezpieczeniem społecznym nie mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby zgłoszenie do tego ubezpieczenia dotyczyło osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła, a więc nie wykonywała zatrudnienia w ogóle albo wykonywała je na podstawie innej umowy niż umowa o pracę. W prawie ubezpieczeń społecznych nie decyduje ważność umowy o pracę związana z zamiarem dyktującym potrzebę jej zawarcia, lecz to, czy zawierające ją strony miały zamiar wzajemnego zobowiązania się - pracownik do świadczenia pracy, a pracodawca do dania mu pracy i wynagrodzenia za nią - oraz czy umowa była w rzeczywistości realizowana. Nie jest także istotny czas (okres trwania) tej realizacji (tak por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2005r, I UK 32/05).

W sytuacji gdy doszło do zawarcia umowy o pracę, jak też do jej realizacji poprzez świadczenie umówionej pracy i przyjmowanie jej przez pracodawcę, jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie, nie może być mowy o działaniu w celu obejścia prawa.

Oceny tej nie zmienia fakt, że W. C. w chwili jej zatrudnienia przez J. C. była w ciąży oraz że jest jego synową. Obowiązujące przepisy nie zakazują świadczenia pracy przez kobiety w ciąży oraz zatrudniania członków rodziny, a do tego w praktyce prowadzi stanowisko prezentowane przez ZUS, co byłoby dyskryminacją kobiet w ciąży. Tymczasem podstawową zasadą prawa pracy wyrażoną w art. 11³ kp jest zakaz jakiegokolwiek dyskryminacji w stosunkach pracy.

Wnioskodawczyni w chwili podjęcia zatrudnienia była osobą zdolną do pracy, co wynika wprost z zaświadczenia lekarskiego, a nadto z faktu rzeczywistego świadczenia tej pracy aż do dnia 23 czerwca 2013 roku.

O pozorności zatrudnienia W. C. nie świadczy wreszcie ustalone w umowie o pracę na kwotę 4800zł. brutto wynagrodzenie. Wynagrodzenie jest jednym z elementów stosunku pracy. Dla bytu stosunku pracy wystarczającym jest ustalenie, że pracownik otrzymywał wynagrodzenie za wykonywaną pracę. Ten element w niniejszej sprawie został udowodniony zeznaniami stron oraz listą płac. Natomiast adekwatność wynagrodzenia do powierzonych obowiązków pracowniczych nie ma żadnego znaczenia dla ważności umowy o pracę.

Organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie ustalał podstawy wymiaru składek, a li tylko fakt nie podlegania ubezpieczeniom społecznym. W związku z wniesionym odwołaniem rzeczą Sądu było zbadanie, czy wnioskodawczyni świadczyła pracę w ramach pracowniczego stosunku pracy, który jest ważnym tytułem podlegania ubezpieczeniom społecznym. I w tym też zakresie Sąd sprawę rozpoznał. W sytuacji gdy podstawa wymiaru składek nie jest przedmiotem zaskarżonej decyzji ani odwołania, Sąd nie jest uprawniony po raz pierwszy orzec co do przedmiotu sporu nie objętego treścią tej decyzji, gdyż orzeczenie takie mogłoby prowadzić do naruszenia konstytucyjnej zasady dwuinstancyjnego postępowania (art. 176 ust. 1 Konstytucji RP). Dlatego też Sąd, będąc związany granicami zaskarżonej decyzji oraz odwołania od niej, nie czynił ustaleń co do adekwatności ustalonego umową wynagrodzenia do świadczonej pracy.

Podkreślenia wymaga także, iż w toku postępowania organ rentowy wykazał całkowitą bierność procesową, nie przejawiając jakiegokolwiek aktywności dowodowej zmierzającej do wykazania, że kwestionowana przez niego umowa o pracę z dnia 2 maja 2013 roku była zawarta w celu obejścia prawa lub też jedynie dla pozoru.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż W. C. podlega ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 2 maja 2013 z tytułu zatrudnienia u płatnika składek J. C..

Konsekwencją powyższego było zasądzenie od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz wnioskodawczyni kwoty 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu(Dz.U. z 2013 poz. 490)